

Розкрита книжка, лампа, блудні нетлі,
ляга на серце ржа думок.

На стінах тіні в'яжуть круглі петлі
в чудний і нерозплутаний клубок.

Мов чорний кіт, сів череватий чайник,
годинник, наче джміль, гуде.

Яка ж солодка ця принада тайни —
те слово, що, мов з каменю, тверде!

Бляшане небо, олив'яний місяць
і ночі попелястий дим.

Невже ж нема на цьому світі місця
поривам нездійсненим та палким?